

Chương 8. Lớp (Class)

Nội dung

- ☐ Giới thiệu
- ☐ Tạo và sử dụng lớp
- ☐ Làm việc với lớp và thể hiện của lớp
- ☐ Kế thừa
- ☐ Sử dụng các lớp
- ☐ Thư viện chuẩn của Python

Giới thiệu

- ❑ Lập trình hướng đối tượng là một trong những cách hiệu quả nhất khi viết phần mềm. Trong lập trình hướng đối tượng, ta viết ra những lớp (classes) trong lập trình hướng đối tượng, ta viết các lớp đại diện cho những thứ trong thế giới thực và các tình huống, đồng thời ta tạo các đối tượng dựa trên những các lớp đó.
- ❑ Khi viết một lớp, ta xác định hành vi chung mà tất cả các đối tượng có thể có.
 - ❑ Khi ta tạo các đối tượng riêng lẻ từ lớp, mỗi đối tượng sẽ tự động được trang bị hành vi chung; sau đó ta có thể cung cấp cho từng đối tượng bất cứ đặc điểm riêng biệt nào mà ta mong muốn.
 - ❑ Tạo một đối tượng từ một lớp được gọi là khởi tạo và ta làm việc với các thể hiện (instances) của một lớp.

Giới thiệu

Nội dung trong chương tập trung vào:

- ☐ viết các lớp và tạo các thể hiện của các lớp đó
- ☐ chỉ định loại thông tin có thể được lưu trữ trong các thể hiện và sẽ xác định các hành động có thể được thực hiện với các thể hiện này
- ☐ viết các lớp kế thừa chức năng của các lớp hiện có, vì vậy các lớp tương tự có thể chia sẻ mã một cách hiệu quả
 - ☐ lưu trữ các lớp trong các mô-đun và import các lớp do các lập trình viên khác viết vào các tệp chương trình.

8.1. Tạo và sử dụng lớp

- ❑ Chúng ta có thể mô hình hóa hầu hết mọi thứ bằng cách sử dụng các lớp. Hãy bắt đầu bằng cách viết một lớp, Dog, đại diện cho một con chó — không phải một con chó cụ thể, mà là bất kỳ con chó nào.
- ❑ Tất cả có tên tuổi.
- ❑ Chúng ta cũng biết rằng hầu hết các con chó đều ngồi và cuộn lại. Hai phần thông tin (tên và tuổi) và hai hành vi đó (ngồi và cuộn lại) sẽ có trong lớp Dog của vì chúng phổ biến với hầu hết các loài chó. Lớp này sẽ nói Python cách để tạo một đối tượng đại diện cho một con chó.

Tạo ra lớp Dog

- ❑ Mỗi cá thể được tạo từ lớp Dog sẽ lưu trữ tên và tuổi, và chúng ta sẽ cung cấp cho mỗi chú chó khả năng sit() và roll_over():

```
① class Dog:
②     """A simple attempt to model a dog."""
③     def __init__(self, name, age):
④         """Initialize name and age attributes."""
⑤         self.name = name
            self.age = age
    def sit(self):
        """Simulate a dog sitting in response to a command."""
        print(f"{self.name} is now sitting.")
    def roll_over(self):
        """Simulate rolling over in response to a command."""
        print(f"{self.name} rolled over!")
```


Phương thức `__init__()`

- ❑ Phương thức `__init__()` tại ③ là một phương thức đặc biệt và Python chạy tự động bất cứ khi nào chúng ta tạo một thể hiện mới dựa trên lớp Dog. Phương thức này có hai dấu gạch dưới ở đầu và hai dấu gạch dưới ở cuối, một quy ước giúp ngăn chặn phương thức mặc định của Python trùng tên với phương thức khác của lập trình viên.
- ❑ Đảm bảo sử dụng **hai gạch dưới** ở mỗi bên của `__init__()`. Nếu ta chỉ sử dụng **một** ở mỗi bên, phương thức sẽ không được gọi tự động khi ta sử dụng lớp, điều này có thể dẫn đến lỗi khó xác định
- ❑ Chúng ta định nghĩa phương thức `__init__()` để có ba tham số: `self`, `name`, và `age`. Tham số `self` là **bắt buộc** trong quá trình xác định phương thức và nó phải đến đầu tiên trước các tham số khác. Nó phải được bao gồm trong định nghĩa vì khi Python gọi phương thức này sau đó (để tạo một phiên bản của Dog), lệnh gọi phương thức sẽ tự động chuyển đổi số tự động.

Phương thức `__init__()`

- ❑ Hai biến được định nghĩa tại ④ có tiền tố `self`. Bất kỳ biến tiền tố là `self` khả dụng cho mọi phương thức trong lớp và chúng ta cũng có thể truy cập các biến này thông qua bất kỳ thể hiện nào được tạo từ lớp.
- ❑ Dòng `self.name = name` nhận giá trị được liên kết với tên tham số và gán nó cho tên biến, sau đó được gán vào thể hiện đang được tạo. Quá trình tương tự cũng xảy ra với `self.age = age`. Các biến mà có thể truy cập thông qua các thể hiện như thế này được gọi là thuộc tính.
- ❑ Lớp `Dog` có hai phương thức khác được định nghĩa: `sit()` và `roll_over()` ⑤. Vì các phương thức này không cần thêm thông tin để chạy, chúng ta chỉ xác định chúng có một tham số là `self`.
- ❑ Các thể hiện chúng ta tạo sau này sẽ có quyền truy cập vào các phương thức này. Nói cách khác, các chú chó cụ thể có thể ngồi và lăn lộn.

Tạo một thể hiện của lớp (instance)

❑ Tạo ra thể hiện cho một chú chó cụ thể

```
class Dog:
    --snip--
① my_dog = Dog('Willie', 6)
② print(f"My dog's name is {my_dog.name}.")
③ print(f"My dog is {my_dog.age} years old.")
```

Lớp Dog mà chúng ta đang sử dụng ở đây là lớp ta vừa viết trong phần trước. Tại ①, chúng ta yêu cầu Python tạo ra một con chó có tên là 'Willie' và có tuổi là 6. Khi Python đọc dòng này, nó gọi phương thức `__init__()` trong Dog với các đối số 'Willie' và 6.

Phương thức `__init__()` tạo ra một thể hiện cho con chó cụ thể này và đặt các thuộc tính tên và tuổi sử dụng các giá trị mà chúng ta đã cung cấp. Python sau đó trả về một thể hiện đại diện cho con chó này.

Truy cập các thuộc tính

- ❑ Để truy cập các thuộc tính của một thể hiện ta sử dụng ký hiệu dấu chấm. Chúng ta truy cập giá trị của tên thuộc tính của `my_dog` bằng cách viết:

```
my_dog.name
```

Ký hiệu dấu chấm thường được sử dụng trong Python. Cú pháp này trình bày cách Python tìm giá trị của thuộc tính. Ở đây Python xem xét thể hiện `my_dog` và sau đó tìm tên thuộc tính được liên kết với `my_dog`.

Kết quả:

```
My dog's name is Willie.
```

```
My dog is 6 years old.
```


Gọi phương thức

```
class Dog:
--snip--
my_dog = Dog('Willie', 6)
my_dog.sit()
my_dog.roll_over()
```

- ❑ Để gọi một phương thức, ta cung cấp tên của thể hiện (trong trường hợp này là my_dog) và phương thức ta muốn gọi, được phân tách bằng dấu chấm.
- ❑ Khi Python đọc my_dog.sit(), nó tìm kiếm phương thức sit() trong lớp Dog và chạy mã. Python diễn giải dòng my_dog.roll_over() theo cách tương tự.

```
Willie is now sitting.
```

```
Willie rolled over!
```


Tạo ra nhiều thẻ hiện

```
class Dog:
    --snip--
my_dog = Dog('Willie', 6)
your_dog = Dog('Lucy', 3)
print(f"My dog's name is {my_dog.name}.")
print(f"My dog is {my_dog.age} years old.")
my_dog.sit()
print(f"\nYour dog's name is {your_dog.name}.")
print(f"Your dog is {your_dog.age} years old.")
your_dog.sit()
```

My dog's name is Willie.
My dog is 6 years old.
Willie is now sitting.

Your dog's name is Lucy.
Your dog is 3 years old.
Lucy is now sitting.

8.2. Làm việc với lớp và thể hiện của lớp

- ❑ Chúng ta có thể sử dụng các lớp để biểu diễn nhiều tình huống trong thế giới thực. Một khi ta viết một lớp, ta sẽ dành phần lớn thời gian của mình để làm việc với các thể hiện được tạo từ lớp đó.
- ❑ Một trong những nhiệm vụ đầu tiên ta sẽ muốn làm là sửa đổi các thuộc tính được liên kết với một thể hiện cụ thể. Ta có thể sửa đổi các thuộc tính của một thể hiện một cách trực tiếp hoặc viết các phương thức cập nhật các thuộc tính theo những cách riêng.

Lớp Car

```
class Car:
    """A simple attempt to represent a car."""
    ① def __init__(self, make, model, year):
        """Initialize attributes to describe a car."""
        self.make = make
        self.model = model
        self.year = year
    ② def get_descriptive_name(self):
        """Return a neatly formatted descriptive name."""
        long_name = f"{self.year} {self.make} {self.model}"
        return long_name.title()
    ③ my_new_car = Car('audi', 'a4', 2019)
    print(my_new_car.get_descriptive_name())
```


Lớp Car

- ❑ Tại ②, chúng ta xác định một phương thức có tên `get_descriptive_name()` để gộp năm sản xuất, chế tạo và mô hình thành một chuỗi mô tả chiếc xe một cách gọn gàng. Điều này sẽ giúp ta không phải in giá trị của từng thuộc tính riêng lẻ. Để làm việc với các giá trị thuộc tính trong phương thức này, chúng ta sử dụng `self.make`, `self.model` và `self.year`.
- ❑ Tại ③, chúng ta tạo một thể hiện từ lớp `Car` và gán nó cho biến `my_new_car`. Sau đó, chúng ta gọi phương thức `get_descriptive_name()` để hiển thị loại ô tô chúng ta có:

2019 Audi A4

Thiết lập giá trị mặc định cho thuộc tính

- ❑ Thêm một thuộc tính gọi là `odometer_reading` luôn bắt đầu bằng giá trị bằng 0. Chúng ta cũng sẽ thêm phương thức `read_odometer()` để giúp chúng ta đọc đồng hồ đo đường của ô tô
- ❑ Python tạo một thuộc tính mới được gọi là `odometer_reading` và đặt giá trị ban đầu của nó là 0 ①. Chúng ta cũng có một phương thức mới có tên `read_odometer()` tại ② giúp dễ dàng đọc số dặm mà ô tô đã đi được.

```
class Car:
    def __init__(self, make, model, year):
        self.make = make
        self.model = model
        self.year = year
        ① self.odometer_reading = 0
    def get_descriptive_name(self):
        --snip--
    ② def read_odometer(self):
        """Print a statement showing the car's
        mileage."""
        print(f"This car has {self.odometer_reading}
        miles on it.")
my_new_car = Car('audi', 'a4', 2019)
print(my_new_car.get_descriptive_name())
my_new_car.read_odometer()
```

2019 Audi A4

This car has 0 miles on it.

Thay đổi giá trị thuộc tính

Thay đổi giá trị của thuộc tính theo ba cách:

- ☐ thay đổi giá trị trực tiếp thông qua một thể hiện,
- ☐ đặt giá trị thông qua một phương thức hoặc
- ☐ gán số giá trị (thêm một số lượng nhất định vào nó) thông qua một phương thức

Thay đổi giá trị thuộc tính trực tiếp

- ❑ Đặt số đọc đồng hồ đo đường thành 23 một cách trực tiếp:

```
class Car:
    --snip--
my_new_car = Car('audi', 'a4', 2019)
print(my_new_car.get_descriptive_name())
```

```
my_new_car.odometer_reading = 23
my_new_car.read_odometer()
```

2019 Audi A4

This car has 23 miles on it.

Thay đổi giá trị thuộc tính thông qua phương thức

- ❑ Thay vì truy cập trực tiếp thuộc tính, ta chuyển giá trị mới cho phương thức xử lý cập nhật giá trị nội bộ

```
class Car:
    --snip--
    ① def update_odometer(self, mileage):
        """Set the odometer reading to the given value."""
        self.odometer_reading = mileage

my_new_car = Car('audi', 'a4', 2019)
print(my_new_car.get_descriptive_name())
my_new_car.update_odometer(23)
my_new_car.read_odometer()
```

2019 Audi A4

This car has 23 miles on it.

Thay đổi giá trị thuộc tính thông qua phương thức (t)

- ❑ Chúng ta sẽ mở rộng phương thức `update_odometer()` để thực hiện công việc bổ sung mỗi khi số đọc đồng hồ đo đường được thay đổi. Ta thêm một chút logic vào đảm bảo rằng không ai cố gắng quay ngược lại số đọc của đồng hồ đo đường đi:

```
class Car:
    --snip--
    def update_odometer(self, mileage):
        """
            Set the odometer reading to the given value.
            Reject the change if it attempts to roll the odometer back.
        """
        ① if mileage >= self.odometer_reading:
            self.odometer_reading = mileage
        else:
            ② print("You can't roll back an odometer!")
```


Tăng giá trị của thuộc tính thông qua phương thức

Giả sử chúng ta mua một chiếc ô tô đã qua sử dụng và tăng giá trị đi được lên 100 dặm giữa khoảng thời gian mua nó với thời gian đăng ký nó.

Đây là một phương thức cho phép chúng ta chuyển số gia tăng này và thêm giá trị đó cho số đọc đồng hồ đo đường đi:

```
class Car:
    --snip--
    def update_odometer(self, mileage):
        --snip--
    ① def increment_odometer(self, miles):
        """Add the given amount to the odometer reading."""
        self.odometer_reading += miles

my_used_car = Car('subaru', 'outback', 2015)
print(my_used_car.get_descriptive_name())
my_used_car.update_odometer(23_500)
my_used_car.read_odometer()
my_used_car.increment_odometer(100)
my_used_car.read_odometer()

2015 Subaru Outback
This car has 23500 miles on it.
This car has 23600 miles on it.
```


8.3. Kế thừa

- ❑ Không phải lúc nào chúng ta cũng phải bắt đầu lại từ đầu khi viết một lớp. Nếu lớp ta đang viết là một phiên bản chuyên biệt của một lớp khác mà đã được viết, ta có thể sử dụng kế thừa.
- ❑ Khi một lớp kế thừa từ lớp khác, nó sẽ sử dụng các thuộc tính và phương thức của lớp thứ nhất. Lớp ban đầu được gọi là lớp cha , và lớp mới là lớp con.
- ❑ Lớp con có thể kế thừa bất kỳ hoặc tất cả các thuộc tính và phương thức của lớp cha của nó, nhưng cũng có thể tự do định nghĩa các thuộc tính và phương thức mới của riêng nó.

Phương thức `__init__()` cho lớp con

- ❑ Khi ta đang viết một lớp mới dựa trên một lớp hiện có, ta sẽ thường muốn gọi phương thức `__init__()` từ lớp cha. Điều này sẽ khởi tạo bất kỳ thuộc tính nào đã được định nghĩa trong phương thức `__init__()` của lớp cha và làm các thuộc tính có sẵn trong lớp con.
- ❑ Ví dụ, hãy mô hình hóa một chiếc ô tô điện. Ô tô điện chỉ là một loại ô tô cụ thể, vì vậy chúng ta có thể dựa xây dựng lớp `ElectricCar` dựa trên lớp `Car` đã được xây dựng trước đó. Sau đó, chúng ta sẽ chỉ phải viết mã cho các thuộc tính và hành vi cụ thể đối với ô tô điện.
- ❑ Hãy bắt đầu bằng cách tạo một phiên bản đơn giản của lớp `ElectricCar`, thực hiện mọi thứ mà lớp `Car` làm:

Phương thức `__init__()` cho lớp con

```
class Car:
    """A simple attempt to represent a car."""
    def __init__(self, make, model, year):
        self.make = make
        self.model = model
        self.year = year
        self.odometer_reading = 0
```

```
①      class ElectricCar(Car):
            """Represent aspects of a car, specific to electric
            vehicles."""
            ②      def __init__(self, make, model, year):
                """Initialize attributes of the parent class."""
                ③      super().__init__(make, model, year)
            ④      my_tesla = ElectricCar('tesla', 'model s', 2019)
                print(my_tesla.get_descriptive_name())
```

- ❑ Tại ①, chúng ta xác định lớp con, `ElectricCar`. Tên của lớp cha phải được bao gồm trong dấu ngoặc đơn trong định nghĩa của một lớp con. Phương thức `__init__()` tại ② lấy thông tin cần thiết để tạo một thể hiện của lớp `Car`.
- ❑ Hàm `super` tại ③ là một chức năng đặc biệt cho phép gọi một phương thức từ lớp cha. Dòng này yêu cầu Python gọi `__init__()` từ `Car`, cung cấp cho một thể hiện `ElectricCar` tất cả các thuộc tính xác định trong phương thức đó. Tên `super` xuất phát từ quy ước gọi lớp cha là superclass và lớp con là subclass.

Phương thức `__init__()` cho lớp con

- ❑ Khi phương thức `__init__()` được định nghĩa trong `ElectricCar` được gọi, đến lượt nó ra lệnh cho Python gọi phương thức `__init__()` được định nghĩa trong lớp cha `Car`. Chúng ta cung cấp các đối số 'tesla', 'model s' và 2019. Ngoài `__init__()`, không có thuộc tính hoặc phương thức nào đặc biệt của một chiếc ô tô điện. Tại thời điểm này, chúng ta chỉ đảm bảo ô tô điện có các hành vi tương ứng của ô tô:

2019 Tesla Model S

Thực thể `ElectricCar` hoạt động giống như một thực thể `Car`, vì vậy bây giờ chúng ta có thể bắt đầu xác định các thuộc tính và phương thức cụ thể cho ô tô điện.

Định nghĩa các thuộc tính và phương thức cho lớp con

- ❑ Thêm một thuộc tính đặc biệt cho ô tô điện (ví dụ là pin) và một phương thức để thông báo về thuộc tính này

```
class Car:
    --snip--
class ElectricCar(Car):
    """Represent aspects of a car, specific to electric vehicles."""
    def __init__(self, make, model, year):
        super().__init__(make, model, year)
    ① self.battery_size = 75
    ② def describe_battery(self):
        """Print a statement describing the battery size."""
        print(f"This car has a {self.battery_size}-kWh battery.")
```


Định nghĩa các thuộc tính và phương thức cho lớp con (t)

```
my_tesla = ElectricCar('tesla', 'model s', 2019)
print(my_tesla.get_descriptive_name())
my_tesla.describe_battery()
```

2019 Tesla Model S

This car has a 75-kWh battery.

Không có giới hạn về số lượng ta có thể chuyên biệt hóa lớp `ElectricCar`. Ta có thể thêm nhiều thuộc tính và phương thức tùy ý để tạo mô hình một chiếc ô tô điện ở bất kỳ mức độ chính xác nào ta cần

Ghi đè phương thức từ lớp cha

- ❑ Để ghi đè phương thức của lớp cha, ta định nghĩa một phương thức trong lớp con có cùng tên với phương thức muốn ghi đè của lớp cha. Python sẽ bỏ qua phương thức của lớp cha và chỉ chú ý đến phương thức ta định nghĩa trong lớp con
- ❑ Giả sử lớp Car có một phương thức gọi là `fill_gas_tank()`. Phương thức này là vô nghĩa đối với một chiếc xe chạy hoàn toàn bằng điện, vì vậy ta có thể muốn ghi đè phương thức này.

```
class ElectricCar(Car):  
    --snip--  
    def fill_gas_tank(self):  
        """Electric cars don't have gas tanks."""  
        print("This car doesn't need a gas tank!")
```


Thuộc tính là một thể hiện lớp

- ❑ Một phần của một lớp có thể được viết như một lớp riêng biệt. Ta có thể chia lớp lớn của mình thành các lớp nhỏ hơn làm việc cùng nhau.

```
class Battery:
```

```
    """A simple attempt to model a battery for an electric car."""
```

②

```
    def __init__(self, battery_size=75):
```

```
        """Initialize the battery's attributes."""
```

```
        self.battery_size = battery_size
```

③

```
    def describe_battery(self):
```

```
        """Print a statement describing the battery size."""
```

```
        print(f"This car has a {self.battery_size}-kWh battery.")
```


Thuộc tính là một thẻ hiện lớp (t)

```
class ElectricCar(Car):  
    """Represent aspects of a car, specific to electric vehicles."""  
    def __init__(self, make, model, year):  
        """  
        Initialize attributes of the parent class.  
        Then initialize attributes specific to an electric car.  
        """  
        super().__init__(make, model, year)  
        self.battery = Battery()
```

```
my_tesla = ElectricCar('tesla', 'model s', 2019)  
print(my_tesla.get_descriptive_name())  
my_tesla.battery.describe_battery()
```

2019 Tesla Model S

This car has a 75-kWh battery.

Thuộc tính là một thể hiện lớp (t)

- ❑ Thêm một phương thức khác vào Battery báo cáo phạm vi hoạt động của ô tô dựa trên kích thước pin

```
class Car:
    --snip--

class Battery:
    --snip--

    ① def get_range(self):
        """Print a statement about the range this battery provides."""
        if self.battery_size == 75:
            range = 260
        elif self.battery_size == 100:
            range = 315
        print(f"This car can go about {range} miles on a full charge.")

class ElectricCar(Car):
    --snip--

my_tesla = ElectricCar('tesla', 'model s', 2019)
print(my_tesla.get_descriptive_name())
my_tesla.battery.describe_battery()
my_tesla.battery.get_range()
```

2019 Tesla Model S

This car has a 75-kWh battery.

This car can go about 260 miles on a full charge.

8.4. Sử dụng các lớp

- ❑ Khi thêm nhiều chức năng hơn vào các lớp, các tệp lưu trữ mã nguồn có thể dài ra, ngay cả khi ta đã sử dụng kế thừa đúng cách.
- ❑ Để phù hợp với triết lý tổng thể của Python, ta sẽ muốn giữ các tệp mã nguồn gọn gàng nhất có thể. Để trợ giúp, Python cho phép lưu trữ các lớp trong các mô-đun và sau đó nhập các lớp cần thiết vào chương trình chính.

Nhập vào một lớp đơn

- ❑ Kể từ thời điểm này, bất kỳ chương trình sử dụng mô-đun này sẽ cần một tên tệp cụ thể hơn, chẳng hạn như `my_car.py`. Dưới đây là `car.py` chỉ với mã từ `Car` class:

car.py

```
"""A class that can be used to represent a car."""  
class Car:  
    """A simple attempt to represent a car."""  
    def __init__(self, make, model, year):  
        """Initialize attributes to describe a  
car."""  
        self.make = make  
        self.model = model  
        self.year = year  
        self.odometer_reading = 100
```

my_car.py

```
from car import Car  
my_new_car = Car('audi', 'a4', 2019)  
print(my_new_car.get_descriptive_name())  
my_new_car.odometer_reading = 23  
my_new_car.read_odometer()
```

2019 Audi A4

This car has 23 miles on it.

Lưu trữ nhiều lớp trong một module

- ❑ Có thể lưu trữ bao nhiêu lớp tùy thích trong một mô-đun duy nhất, mỗi lớp trong một mô-đun nên có liên quan với nhau bằng cách nào đó.

car.py

```
class Car:
    """A simple attempt to represent a car."""
    def __init__(self, make, model, year):

class Battery:
    """A model a battery for an electric car."""
    def __init__(self, battery_size=75):
        """Initialize the battery's attributes."""
        self.battery_size = battery_size

class ElectricCar(Car):
    """Models aspects of a car, specific to electric
    vehicles."""
    def __init__(self, make, model, year):
```

my_electric_car.py

```
from car import ElectricCar
my_tesla = ElectricCar('tesla', 'model
s', 2019)
print(my_tesla.get_descriptive_name())
my_tesla.battery.describe_battery()
my_tesla.battery.get_range()
```

2019 Tesla Model S

This car has a 75-kWh battery.

This car can go about 260 miles on a full charge.

Nhập vào nhiều lớp trong một module

- ❑ Ta có thể nhập bao nhiêu lớp tùy thích vào một chương trình. Nếu chúng ta muốn làm một chiếc ô tô thông thường và một chiếc ô tô điện trong cùng một tệp, chúng ta nhập cả hai lớp, Car và ElectricCar

```
from car import Car, ElectricCar
my_beetle = Car('volkswagen', 'beetle', 2019)
print(my_beetle.get_descriptive_name())
my_tesla = ElectricCar('tesla', 'roadster', 2019)
print(my_tesla.get_descriptive_name())
```

```
2019 Beetle Beetle
2019 Roadster Roadster
```


Nhập vào toàn bộ module

- ❑ Có thể nhập toàn bộ mô-đun và sau đó truy cập các lớp ta cần sử dụng ký hiệu dấu chấm. Cách tiếp cận này đơn giản và tạo ra mã dễ đọc.

```
import car
my_beetle = car.Car('volkswagen', 'beetle', 2019)
print(my_beetle.get_descriptive_name())
my_tesla = car.ElectricCar('tesla', 'roadster', 2019)
print(my_tesla.get_descriptive_name())
```

Đầu tiên chúng ta import module car. Sau đó, để truy cập vào các lớp, ta sử dụng qua cú pháp: module_name.ClassName.

Nhập vào toàn bộ các lớp trong một module

❑ Nhập mọi lớp từ một module bằng cú pháp sau:

```
from module_name import *
```

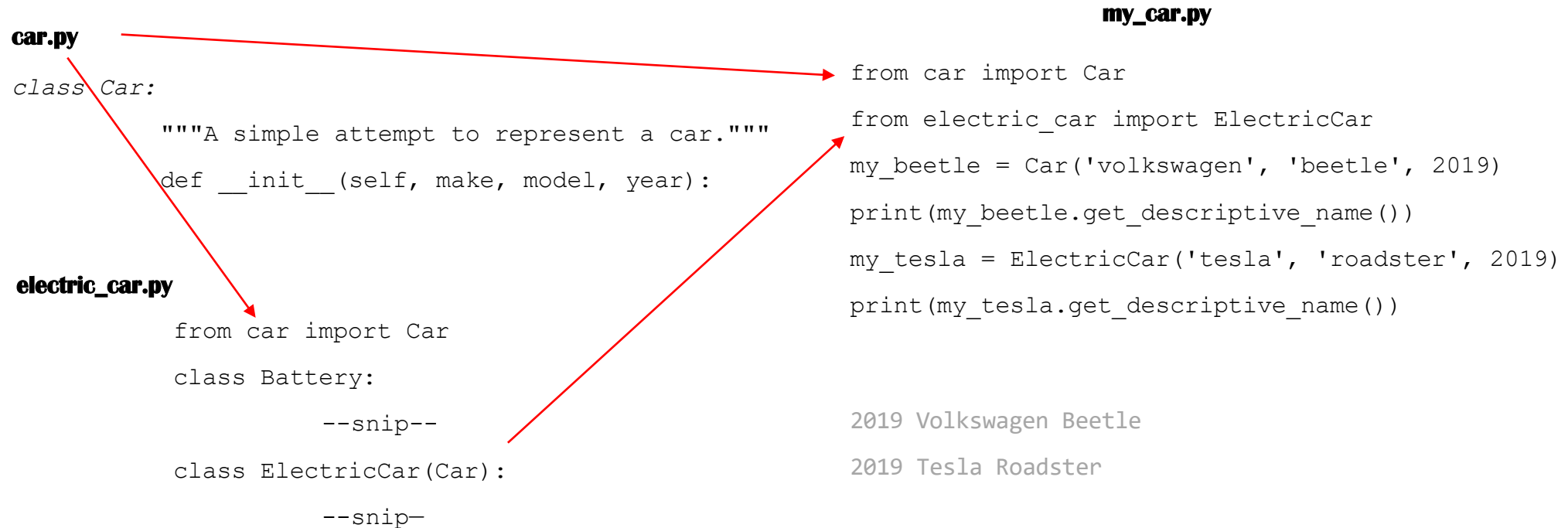
Phương pháp này không được khuyến khích vì hai lý do:

- Không rõ lớp nào ta đang sử dụng từ mô-đun.
- Nhầm lẫn với tên trong tệp.

Nhập vào một module từ một module

- ❑ Chia các lớp qua một số mô-đun để giữ cho bất kỳ cái nào không phát triển quá lớn và tránh lưu trữ các lớp không liên quan trong cùng một mô-đun.
- ❑ Khi lưu trữ các lớp trong một số mô-đun, ta có thể thấy rằng một lớp trong một mô-đun phụ thuộc vào một lớp trong một mô-đun khác.

Sử dụng bí danh

- ❑ Bí danh có thể khá hữu ích khi sử dụng mô-đun để sắp xếp mã dự án. Ta có thể sử dụng bí danh khi nhập lớp.

```
from electric_car import ElectricCar as EC
```

```
my_tesla = EC('tesla', 'roadster', 2019)
```


8.5. Thư viện chuẩn của Python

- ❑ Thư viện chuẩn Python là một tập hợp các mô-đun đi kèm với mọi cài đặt Python.
- ❑ Có thể sử dụng bất kỳ hàm hoặc lớp nào trong thư viện chuẩn bằng cách bao gồm một câu lệnh nhập đơn giản ở đầu tệp.

Hàm **randint()** nhận hai đối số là số nguyên và trả về một số nguyên được chọn ngẫu nhiên giữa

```
>>> from random import randint
>>> randint(1, 6)
3
```

Hàm **choice()** nhận vào một danh sách hoặc tuple và trả về một phần tử được chọn ngẫu nhiên:

```
>>> from random import choice
>>> players = ['charles', 'martina', 'michael', 'florence', 'eli']
>>> first_up = choice(players)
>>> first_up
'florence'
```


Kết chương

- ❑ Trong chương này, ta đã học cách viết các lớp theo mong muốn. Ta đã học cách lưu trữ thông tin trong một lớp bằng cách sử dụng các thuộc tính và cách viết các phương thức cung cấp cho các lớp và hành vi mà chúng cần. Ta đã học cách viết các phương thức `__init__()` để tạo các thể hiện từ các lớp với chính xác các thuộc tính mong muốn.
- ❑ Chúng ta đã thấy cách sửa đổi các thuộc tính của một thể hiện trực tiếp và thông qua các phương thức. Ta đã học được rằng kế thừa có thể đơn giản hóa việc tạo các lớp có liên quan với nhau và đã học cách sử dụng các thể hiện của một lớp làm thuộc tính trong một lớp khác để giữ mỗi lớp đơn giản.
- ❑ Ta đã thấy cách lưu trữ các lớp trong mô-đun và nhập các lớp nếu cần vào tệp nơi chúng sẽ được sử dụng có thể giúp các dự án được tổ chức quy củ. Ta bắt đầu tìm hiểu về thư viện chuẩn Python và đã thấy một ví dụ dựa trên mô-đun `random`.

Bài tập chương 8

8-1. Restaurant: Tạo một lớp là Restaurant. Phương thức `__init__()` cho lớp này cần chứa hai thuộc tính là `restaurant_name` và `cuisine_type`. Tạo một phương thức gọi là `description_restaurant()` để in hai phần thông tin này và một phương thức có tên `open_restaurant()` in một thông báo cho biết nhà hàng đang mở cửa. Tạo ra một thể hiện là restaurant từ lớp Restaurant, in hai thuộc tính, sau đó gọi cả hai phương thức để in ra thông tin.

8-2. Three Restaurants: Dữ kiện như bài 8-1, tạo ba thể hiện khác nhau của lớp Restaurant và sử dụng phương thức `description_restaurant()` cho mỗi thể hiện.

8-3. Users: Tạo ra một lớp có tên là User. Tạo hai thuộc tính là `first_name` và `last_name` và tạo ra một vài thuộc tính khác trong hồ sơ người dùng. Tạo ra phương thức `describe_user()` in ra thông tin chung của người dùng và một phương thức khác là `greet_user()` in ra lời chào tùy biến cho mỗi người dùng (theo tên đầy đủ). Tạo ra một vài thể hiện khác nhau của người dùng và gọi cả hai phương thức cho mỗi người dùng.

8-4. Number Served: Bắt đầu như bài tập 8-1. Tạo thêm một thuộc tính tên là `number_served` có giá trị mặc định là 0. Tạo ra một thể hiện gọi là restaurant từ lớp này. In số lượng khách hàng mà restaurant đã phục vụ. Thay đổi giá trị này và in lại ra kết quả.

Thêm một phương thức có tên `set_number_served()` cho phép đặt số lượng khách hàng đã được phục vụ. Gọi phương thức này bằng một số mới và in lại giá trị.

Thêm một phương thức có tên là `increment_number_served()` cho phép tăng số lượng khách hàng đã được phục vụ. Gọi phương thức này với bất kỳ số nào thích mà có thể thể hiện số lượng khách hàng đã được phục vụ trong một ngày làm việc.

8-5. Login Attempts: Thêm thuộc tính `login_attempts` cho lớp User trong bài tập 8-3. Viết phương thức `increment_login_attempts()` để tăng giá trị số lần login thêm 1. Viết phương thức khác gọi là `reset_login_attempts()` để thiết lập giá trị `login_attempts` về 0.

Tạo ra một thể hiện của lớp User và gọi phương thức `increment_login_attempts()` một vài lần. In giá trị của `login_attempts` để đảm bảo phương thức hoạt động đúng và gọi phương thức `reset_login_attempts()` và in ra giá trị của `login_attempts` để đảm bảo nó đã được thiết lập về 0.

Bài tập chương 8 (t)

8-6. Ice Cream Stand: Quầy kem là một loại hình cửa hàng đặc biệt. Viết một lớp gọi là `IceCreamStand` kế thừa từ lớp `Restaurant` trong bài tập 8-1 hoặc bài tập 8-4 (tùy chọn). Thêm một thuộc tính gọi là `flavors` lưu các danh sách các loại kem. Viết phương thức hiển thị các loại kem này. Tạo ra một thể hiện của lớp `IceCreamStand` và gọi phương thức vừa viết để hiển thị các loại kem.

8-7. Admin: một quản trị viên là một loại người dùng đặc biệt. Viết một lớp gọi là `Admin` kế thừa từ lớp `User` trong bài tập 8-3 hoặc 8-5. Thêm một thuộc tính tên là `privileges` lưu trữ danh sách các chuỗi như `"can add post"`, `"can delete post"`, `"can ban user"`... Viết phương thức `show_privileges()` in ra danh sách các quyền của người quản trị. Tạo ra một thể hiện của lớp `Admin` và gọi phương thức `show_privileges()` để thấy kết quả.

8-8. Privileges: Tạo ra một lớp `Privileges` độc lập. Lớp này có thuộc tính `privileges` lưu trữ các chuỗi trong bài tập 8-7. Di chuyển phương thức `show_privileges()` từ lớp `Admin` sang lớp này. Tạo ra một thể hiện của lớp `Privileges` như một thuộc tính trong lớp `Admin`. Tạo một thể hiện của lớp `Admin` và sử dụng phương thức đã viết để in ra các quyền của thể hiện đó.

8-9. Battery Upgrade: Sử dụng phiên bản của cùng của tệp `electric_car.py` trong chương này. Thêm một phương thức vào lớp `Battery` có tên là `upgrade_battery()`. Phương thức này sẽ kiểm tra kích thước pin và đặt dung lượng thành 100 nếu chưa bằng 100. Tạo ra một xe điện với kích thước pin mặc định, gọi phương thức `get_range()` một lần và sau đó gọi phương thức `get_range()` lần thứ hai sau khi đã nâng cấp kích cỡ pin. Cần thấy sự gia tăng của phạm vi của ô tô đi được.

8-10. Imported Restaurant: Sử dụng phiên bản cuối cùng của lớp `Restaurant`, lưu nó vào trong module. Tạo ra một tệp riêng để nhập lớp `Restaurant`. Tạo ra một thể hiện của lớp `Restaurant` và gọi các phương thức của lớp `restaurant` để thấy là câu lệnh `import` hoạt động đúng.

Bài tập chương 8 (t)

8-11. Imported Admin: Bắt đầu như bài 8-8. Lưu các lớp User, Admin, Privileges trong một module. Tạo một tệp riêng và tạo ra thể hiện của lớp Admin, sau đó gọi phương thức `show_privileges()` để thấy mọi thứ hoạt động đúng.

8-12. Multiple Modules: Lưu trữ lớp User trong một module và lưu trữ lớp Privileges và Admin trong một module khác. Trong một tệp riêng khác, tạo ra một thể hiện của Admin và gọi `show_privileges()` để thấy rằng mọi thứ vẫn hoạt động đúng.

8-13. Dice (Xúc xắc): Tạo ra một lớp Dice với thuộc tính là `sizes`, với giá trị mặc định là 6. Tạo ra một phương thức gọi là `roll_die()` in ra một số ngẫu nhiên giữa 1 và `sizes` của xúc xắc. Tạo ra một con xúc xắc kích cỡ 6 và quay nó 10 lần.

Tạo ra con xúc xắc kích cỡ 10, 20 và quay mỗi con 10 lần.

8-14. Lottery: Tạo ra một danh sách 10 số và 5 chữ cái bằng list hoặc tuple. Chọn ngẫu nhiên bốn số hoặc chữ cái từ danh sách và in thông báo nói rằng bất kỳ vé nào khớp với bốn số hoặc chữ cái này sẽ thắng phần thưởng.

8-15. Lottery Analysis: Bạn có thể sử dụng một vòng lặp để xem mức độ khó có thể trúng loại xổ số mà ta vừa lập mô hình. Tạo một danh sách hoặc bộ có tên là `my_ticket`. Viết một vòng lặp tiếp tục lấy các số cho đến khi vé của ta thắng. In một tin nhắn báo cáo số lần vòng lặp phải chạy để cung cấp cho ta một vé trúng thưởng.

8-16. Python Module of the Week: Một tài nguyên tuyệt vời để khám phá thư viện tiêu chuẩn Python là một trang web được gọi là Python Module of the Week. Đi đến <https://pymotw.com/> và xem mục lục. Tìm một mô-đun mà ta thấy thú vị và đọc về nó, có thể bắt đầu với mô-đun `random`.